

83.) Anders styfmoder, hustru Maria Kristina Andersson:

Hon hade varit gift två gånger, senast med förre skepparen Johan Erik Andersson. Hon hade icke haft några barn vare sig i första eller andra giftet. Hennes nuvarande man hade äfven varit gift förut; och i sitt första gifte hade han två barn, sonen Johan Alfred och dottern Hilma, hvilken senare numera är bosatt i Amerika. Sonen Johan Alfred hade såsom minderårig vistats i föräldrahemmet, hvarefter han rest till Stockholm, där han först varit i plåtelagerelära öfver 1 års tid och sedan lärt sig kypareyrket, i hvilket sistnämnda yrke han sedermera arbetat å olika platser såväl i Stockholm som i Finland. Han hade äfven tidvis haft egen rörelse, dels här i riket, dels ock i Finland. För omkring 15 år sedan hade sonen gift sig med sin nuvarande hustru Julia och efter giftermålet sällan besökt föräldrahemmet. Hustru Andersson hade sig beaktat, att Ander vore straffad samt att han senast frigifvits vid midsommartiden 1909. Efter frigifvandet hade Ander till en början vistats här i Stockholm, hvarefter han i början af sistlidne november månad flyttat ut till fadern vid Karlsudd, och sedan varit boende därstädes, tills han den 6 sistlidne januari anhölls. Under den tid, som han sålunda bott hos makarne Andersson, hade han icke haft några inkomster eller någon annan sysselsättning än att han biträdt fadern med förefallande göromål. Ander hade under sin vistelse vid Karlsudd varit inne till Stockholm vid 3 tillfällen, förutom resan in den 4 nästlidne januari. Ändamålet med dessa resor, hade, enligt hans egen uppgift, varit att låna penningar, att besöka läkare och att söka anställning m.m.

Någon dag i början af nästlidne januari månad hade Ander fått bud från telefonstationen vid Karlsudd, att Ander påföljande dag mellan klockan 11 och 12 förmiddagen skulle telefonera till en person i Stockholm. Ander hade icke haft penningar att betala budet från telefonstationen, utan hade Ander begärt att få låna 25 öre af

40

hustru Andersson, men hade denna hänvisat Ander till fadern. Efter det budet gått hade hustru Andersson frågat hustru Ander, hvart Ander skulle telefonera; och hade hustru Ander svarat, att han väl skulle telefonera in till staden och försöka få låna penningar. Hustru Ander hade vidare tillagt: "Jag kan inte begripa, hvart han skall gå och få låna penningar, för han ^{har} försökt så många gånger förut". Dagen därpå hade fadern och sonen vid klockan 7 - 8-tiden på morgonen följts åt ut för att fiska. Vid klockan 11-tiden samma förmiddag hade hustru Andersson gått ut till männen på isen med kaffe. Sedan de druckit kaffet, hade hustru Andersson gått hem och Ander följt med ett stycke, under uppgift, att han skulle gå till telefonstationen och telefonera. Om en stund hade Ander kommit direkt till hemmet från telefonstationen. Hustru Ander hade då frågat Ander, hvad denne erhållit för svar, därtill Ander genmält, att han skulle fara in till staden en dag påföljande vecka. Därpå hade Ander ånyo gått ut till fadern på isen. Efter det Andersson och Ander återkommit från fisket, hade Andersson senare för hustrun omtalat, det Ander för honom uppgifvit, att Ander telefonerat till en handlande i staden och begärt att få låna penningar. Handlanden hade frågat, huru mycket Ander behöfde, därtill Ander svarat, att han behöfde cirka 500 kronor. Vidare hade Ander sagt till fadern, att därest Ander finge låna 500 kronor, så skulle fadern få 100 kronor i afbetalning på sonens skuld. Andersson hade sagt sig tycka detta vara bra, för då kunde Andersson få sig till ett par nya stöflar. Hustru Andersson, som funnit det otroligt, att en person i Anders belägenhet så utan vidare skulle kunna få låna 500 kronor, hade då sagt till sin man: "Hvar tror du, han skulle kunna få låna penningar; när andra vill låna, brukar man icke kunna få några, mycket mindre han. Han måtte väl inte gå och skriva något,

så att han sätter oss i klistret".) Härtill hade mannen genmält: "Du är dum". Hustru Andersson hade emellertid vidhållit sina misstanke och sagt; "Att det var inte godt att veta, han som kan svänga sig så bra".

Vid tiden för förenämnda telefonsamtal hade hustru Ander berättat, att hon skrivit till en släkting och begärt att få låna penningar, äfvensom att hon telefonerat till samme släkting om saken och därvid fått löfte att låna penningar, dock icke förrän på tisdagen den 4 i samma januari månad. Hustru Ander hade äfven sagt, att hon skulle få hämta penningarne hos portvakten i huset n:r 12 Tegnérslunden. Troligenmåndagen den 3 nästlidne januari hade såväl Ander som hustrun sagt, att de skulle resa in till staden på tisdagen.

Tisdagen den 4 nästlidne januari på morgonen hade äfven båda gifvit sig iväg till staden. Ander hade af fadern fått låna 50 öre till haljettlösen. Hustru Ander hade före afresan sagt, att hon skulle skicka hem hästkött åt hundarne samma dag. Ander skulle komma tillbaka dagen därpå, men när sonhustrun skulle komma tillbaka, det visste hustru Andersson icke bestämt. Efter det makarne Ander begifvit sig iväg, hade Andersson berättat för hustrun, att Ander någon dag därförut sagt, att han icke ville hafva Julia - hustrun - med till staden på samma gång, som han själf for dit; och hade Andersson i detta sammanhang tillagt: "De äro precis som tattare". Då Ander reste, hade han sagt till fadern, att denne kunde gå ned till 3,10 båten dagen därpå; och hade Andersson äfven gått ned till denna båt på onsdagen. Andersson hade vid detta tillfälle tagit med sig en af kälkarne.

Makarne Ander hade äfven hemkommit med nämnda båt. Efter båtens ankomst hade nämligen makarne Ander och Andersson i sällskap kommit till stugan; och hade de å

4

kälken haft en öllåda med sig. Ander hade kommit in till hustru Andersson och frågat i vänlig ton, hur hon mådde, hvilket hustru Andersson tyckt vara ovanligt. Därpå hade de druckit kaffe och männen och hustru Ander äfven konjak, som Ander medfört från staden. Det var brådtom att dricka kaffet, ty någon hade sagt, att de hade en lår nere vid bryggan, som de hade matvaror uti och som de skulle skynda sig efter, innan det blefve mörkt. Båda männen och hustru Ander hade nu i sällskap äfven gått ned till bryggan, medhafvande två kälkar, en yxa och en lykta. De hade återkommit senare och då haft med sig en stor lår med matvaror uti på den ena kälken och en del paket med matvaror på den andra kälken. De medförda matvarorna hade burits in i förstugan. Under det de voro sysselsatta med att bära in matvarorna, hade hustru Andersson sagt till sin man: "Det var rysligt att de har en så stor lår med mat." Andersson hade genmält: "Ja, nu har di visst köpt, så de tänker bosätta sig här hela vintern". Efter det en del af matvarorna burits in i stugan, hade hustru Ander lagat kvällsmaten. Hustru Andersson hade, då hon fått se all maten, trott, att Ander på något sätt "skoijat åt sig" penningar. Hon trodde icke, att han fått penningarne på hederligt sätt.

Under det maten tillagats, hade sonhustrun kommit att tala om ficktjufvar från Köpenhamn, som då vore i Stockholm. Därefter hade hon sagt, att de mördat en kassörska på ett kontor i Stockholm; "förresten står det i tidningen, som Ander har med sig hem; Han kan ta och läsa om det för oss", hade hon tillagt. Ander hade då tagit fram en tidning och börjat att läsa högt om mordet, men han hade icke läst till slut, utan, "slutat med att kassörskan kommit på sjukhus". Därefter hade han lämnat tidningen till hustru Andersson och sagt: "Kriätin får läsa resten". Hon hade nu läst högt till

5

slut. Ander hade icke sagt något, men hustru Ander hade yttrat: "Det är förskräckligt med elände i Stockholm". Andersson hade äfven sagt, att det vore förskräckligt, att de kunde gå och göra så där. Ander där- emot hade icke sagt ett ord om den saken. De hade därpå dukat upp maten, (lutfisk och potatis i kammaren; Ander hade sagt till att det samtidigt skulle tagas fram af honom från staden medhafda konserver, såsom kaviar, sardiner, gåslefverpastej och lögrom, hvilket ock skedde.) De drucke konjak och öl till maten. Det förvånade henne, att Ander, som förut under vistelsen hos dem ute på Karlsudd varit mycket matfriak, den kvällen just icke orkat äta någonting. Efter maten hade hustru Andersson kokat kaffe, som ^{de} druckit. De äto bakelser och drucke konjak därtill.) Ander hade därefter gått och lagt sig, enär han känt sig trött. Hon hade äfven kort därefter gått ut i en bredvidliggande stuga och lagt sig därstädes. Hon hade sedermera på natten blifvit väckt vid polismännans ankomst och hade hon då genast förstätt, att Ander föröfvat något brott i staden.

Dagen därpå hade Andersson för hustrun berättat, att Ander nere vid ångbåtsbryggen vid hemkomsten från staden, lofvat gifva fadern 100 kronor, ty Ander hade fått låna 500 kronor. Ander hade, enligt hvad Andersson vidare uppgifvit, sökt att få låna 600 kronor, men icke erhållit mera än 500. Andersson hade kvällen förut äfven tagit upp och visat hustru Andersson en 100-krono- sedel.